

SATHYA SAI INFORMATION

VÅREN 2008

Kärlek är min största ägodel.....	3
Förstå meningen med akhanda-lovsång.....	14
Intervju med Isaac Tigrett.....	21
Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen.....	29
Jämvikt.....	31
Inbjudan till internationell satsang i Sverige.....	33

*"Osynlig i den synliga världen lyser Han
som medvetandet, som atman.
Likt en tråd genom ett halsband av juveler
genomtränger Skaparen hela universum."*

-Sathya Sai Baba

Ur: *Summer Showers in Brindavan* 1991.kap,3.

Sathya Sai information är svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år.

Kärlek är min största ägodel

Sathya Sai Babas tal i Prasanthi Nilayam 1 januari 2008 vid det årliga mötet med tidigare studenter

Människan behöver många ting i denna värld för att kunna leva. Allt är dock obeständigt som passerande moln. Allt människan betraktar som beständigt i denna värld är i själva verket övergående. Det enda sättet att uppnå det som är beständigt, verkligt och evigt är att erkänna den sanning som förkunnas av Herren Krishna i Bhagavadgita där Han säger att allt är en del av Mig: *”Den eviga atman (Gud) i alla varelser är en del av Mig.”*

Låt er kärlek lysa i sanningens spegel

Jag finns i er, med er, runt er, över er, under er. *Gud finns i alla varelser. Gud genomsyrar hela världen.* Det finns ingen plats i detta universum där Gud inte finns. Således finns det inget namn eller föremål som inte tillhör Honom. Människan förmår inte inse denna sanning utan upplever: *”Vart jag än ser finner jag bara människor. Jag kan inte se Gud någonstans.”* *Såsom känslan är, blir resultatet.* Antag att ni bär en speciell klädsel och står framför en spegel. Ni ser då en reflektion av samma klädsel i spegeln. På liknande sätt återspeglas de goda eller dåliga tankar och känslor vi har inom oss i yttervärlden. Allt är reaktion, återspeglning och genljud. Er egen livsstil återspeglas i yttervärlden. Allt ni säger återvänder till er som ett svar.

Det är vårt eget ljud som kommer tillbaka till oss och vi hör vad vi själva säger. Vi tror dock att den ene säger si och någon annan säger så. Det är dock inte på det sättet. Allt är ett. *Sanningen är en, men de vise*

ger den olika namn. Vad vi ser är en återspeglning av oss själva. Varje form man ser i yttrevärlden är i själva verket ens egen återspeglning. Även sjukdomar du får är en reaktion på dina egna handlingar.

Många människor har samlats här. Om ni räknar dem kommer ni finna att det är tusentals, men det gudomliga som finns i allas hjärtan är ett. Det är inte det fysiska hjärtat som åsyftas. Det är det andliga hjärtat. Men många människor tror inte på detta andliga hjärta på grund av felaktig utbildning. Ni studerar och skaffar er många olika slag av utbildningar.

*En dåraktig person känner inte sitt sanna Själv
trots utbildning och intelligens och
en gemen person ger inte upp sina onda egenskaper.*

« *telugu-vers* »

Detta är inte den form av utbildning vi bör skaffa oss. Detta är bara den världsliga formen av utbildning. Den fås från böcker och ges av en lärare. I vår tid har inte bara vår utbildning utan även alla våra ord och allt vårt tal blivit artificiella. Det finns något djupare som utgör grunden till allt. Det är sanningen som är den grundläggande principen. Var finns sanningen? Hur kan ni se den? Den finns i människans hjärta. Educare innebär att manifesteras denna sanning genom egen ansträngning. Educare är att bringa i dagen det som finns inom oss. Vanlig utbildning är världslig och i det yttre, medan "educare" är något annat. Educare kan inte ses med blotta ögat utan finns i djupet av vårt hjärta. Var finner man frid (eng. peace)? I yttrevärlden? Nej, där finns bara splittring (eng. pieces). Frid finns endast i ert hjärta. Kärleken kan inte heller ses utan den finns också i ert hjärta. *Kärlek är Gud. Lev i kärlek.* Detta utgör också en del av educare. Detsamma gäller icke-våld. Det finns inte i yttrevärlden.

Idag finns oro och oroligheter överallt eftersom människor slåss med varandra. Frid kan man inte finna i det yttre. Den finns inom oss. Sanning (satya), rätt handlande (dharma), frid (santhi), kärlek (prema) och

icke-våld (ahimsa) är som våra fem livsenergier (panchapranas). Om ni har kärlek i hjärtat leder det till rätt handlande (dharma). Fyll därför ert hjärta med kärlek och följ sanningen. Sanningen är evig. Sanningen är Gud. Sanningen är oförändrad under alla tider, i alla länder och på alla platser. Låt er kärlek återspeglas i sanningens spegel.

Förstå kärlekens princip

Ni kanske betraktar någon som er fiende, utifrån er världsliga relation till honom. Han är egentligen inte åtskild från er. Om ni visar ilska mot honom är det liktydigt med att vara arg på er själv. Om ni skadar honom betyder det att ni skadar er själva. Det existerar inte någon annan person eller något annat ting i denna värld. Det finns bara en. Först och främst måste vi leva efter denna sanning. Tyvärr kan vi i vår tid inte finna sanning alls i denna värld, vare sig hos studenter, politiker eller människor i allmänhet. Det är därför så många människor går till domstol. Vad säger de i domstolen? Även där talar de osanning. Så vart man än ser finner man bara osanning. Sanningen står inte att finna någonstans. Det är dock endast sanningen som kommer att segra. Människor betalar en hel del pengar för att återupprätta sanningen, men det behövs inte pengar för det. Om människan bara har kärlek i sitt hjärta är det tillräckligt. Även om ni möter någon ni ser som fiende hälsa vänligt. Han i sin tur kommer att svara på samma sätt. Som era känslor är, blir deras.

Man finner ingen frid alls i dagens värld. När fyra personer möts ger de sig hän åt gräl och hetsig diskussion. Dessa gräl hörs överallt på både torg och i affärer. Även om ni går till ett hotell finner ni någon gräla och skrika ord som: "Denna idli är inte god, dosan är inte bra och vadan smakar inte bra osv ", (idli, dosa, vada är indiska maträtter, ö.a.). Folk klagar på allt. Det är inte alls bra, det finns ingenstans där det inte grälas. Man hör inte ens ordet "frid" någonstans.

Studenterna som studerat i Brindavan och Puttaparthi har rest till

många länder. De har inte kunnat få sinnesfrid någonstans. I denna hall råder det fullständig frid. Ni kan inte finna sådan frid och kärlek någon annanstans i världen. Varför ber ni till Gud? Ni ber för att få frid, lycka, kärlek och sällhet. I själva verket finns frid inom er. Det är ingen mening med att söka frid i yttervärlden. På samma sätt finns sanning och kärlek inom er Om du har kärlek kan du uppnå vad som helst. Kärlek är Svamis största ägodel. Min plikt är att dela denna kärlek med alla. Om ni kan erfara den djupa innebörden i denna kärlek och uttrycka den på rätt sätt kommer ni att nå stor framgång i livet. Det är endast kärlek som kan skydda er. Ni bör alla förstå denna kärleksprincip (prema tattva). Alla är bröder och systrar! Tvister uppstår dock även mellan bröder och systrar. Vad är det vi måste komma ihåg? Om ni minns kärlekens princip så vet ni allt. Ha alltid ett leende på läpparna. Ni bör aldrig se griniga ut. Först då blir ert liv ädelt och föredömligt. Ni bör alltid vara lyckliga och glada. Vad saknar ni? Allting finns inom er. Ni förmår inte ens klara av små motgångar, men om ni möter svårigheter med tålamod kommer detta ge er glädje.

Ni är inte en person, utan tre – den ni tror ni är, den andra tror ni är och den ni verkligen är. Den som andra tror ni är har sitt ursprung i dualism (dvaita). Om ni har ett dualistiskt synsätt ser ni skillnader och olikheter överallt. Det som ni verkligen är, är sanningen.

Koncentrera era tankar på Gud

Ni läser en hel del böcker, men om ni inte kan hålla huvudet klart är allt detta läsande bortkastat. Huvudet är mycket viktigt. Educare är relaterat till huvudet och inte till böcker. Idag ser vi mängder av böcker överallt om olika ämnen skrivna av många framstående författare. Varje författare har sitt eget sätt att skriva. Vilken syn författarna än har på sitt ämne bör varje författare förstå den underliggande gudomliga principen om mänsklighetens enhet. Endast då kan det bli sann enhet i världen.

Det är ens sätt att tänka som kan förändra ens sinnelag. Ibland vänder sig ert eget sinne mot er. Både gott och ont finns bara i ert sinne, inte i yttervärlden. När era ögon riktas mot det onda, ser ni bara ont. Om däremot era ögon söker det goda ser ni det goda överallt. Man ser inte dessa skillnader när man är barn. Under de första skolåren lägger barn inte märke till några skillnader. Många meningsskiljaktigheter dyker upp i ens sinne när man växer upp. Dessa skillnader är tillfälliga och har sin orsak i sinnets villfarelser. Om ni överger sanning och kärlek kommer ni att finna olikheter. Därför bör ni koncentrera ert sinne på det gudomliga som är orubbligt och evigt.

Studenter! Ni som är kärleken förkroppsligad!

Ni arbetar i många fjärran länder, men ändå kommer ni ihåg Svami och har alla kommit hit. Detta är er stora lycka. Det är på grund av er kärlek till Svami som ni alla kommit hit tillsammans med era familjer, vilket åsamkar er mycket stora utgifter och en hel del fysiska påfrestningar. Ni

kanske har studerat i Brindavan eller Prasanthi Nilayam. När någon frågar er varifrån ni kommer, svara då inte att ni är från Brindavan eller Prasanthi Nilayam. Sanningen är att Brindavan och Prasanthi Nilayam alltid finns inom er. Allting finns inom er. Det är endast för identifikationens skull som ni säger: "Jag är från Prasanthi Nilayam, Jag är från Brindavan." Ni säger detta bara för er egen tillfredsställelse.

Om man önskar att tillfredsställa Självvet (atma tripti) måste man inse att alla är ett.

*Det finns många religioner men målet är detsamma.
Det finns många klädesplagg men tråden är densamma.
Det finns många guldsmycken men guldets är detsamma.
« telugu-vers »*

Guldörhängen pryder örat, guldhalsband halsen och guldarmband händerna. Alla dessa smycken är gjorda av samma ämne, guld. På liknande sätt kan färgen på korna variera men mjölken de ger är endast vit. Det är möjligt att mjölkens konsistens varierar beroende på fodret som ätits men mjölkens färg förblir densamma. På liknande sätt kan människors yttre skilja sig åt men den sällhet de upplever i sina hjärtan är densamma. Vi måste sträva efter den sällheten oberoende av individuella skillnader.

Individuella skillnader mellan människor är tillfälliga och övergående. Endast Gud är bestående och evig. Samme Gud antar olika former i olika tidsåldrar. I Treta Yuga framträdde Han som Herren Rama och i Dvapara Yuga som Herren Krishna. Trots Sina olika former vid olika tider är Gud endast en. På liknande sätt är Brahma (skaparen), Vishnu (uppehållaren) och Mahesvara (tillintetgöraren) tre olika former av samme Gud. Den Gud finns närvarande också i er. Det är Självvet. När någon frågar efter ert namn nämner ni det namn ni fått av era föräldrar. Ni föddes inte med det namnet. Namnet gavs senare av era föräldrar för att kunna identifiera er. Ni föddes antingen som pojke eller flicka och det är allt. Namnet fick ni senare. Man föds inte med namn. På grund av vårt felaktiga tänkande ser

vi skillnader i Guds namn och former och tror att ett gudsnamn skiljer sig från ett annat. Vem ni än ser betrakta honom som Gud. Antag att ni går till en marknad och möter en tiggare. Se även denne tiggare som Gud. Gud har tagit den gestalten. Visa honom därför er aktning. Det är inte fel att göra det. *Alla är ett. Bemöt alla på samma sätt.* Älska alla och tjäna alla. De må vara tiggare eller miljonärer. Allting kommer helt säkert att förändras med tidens gång. Vad vi är bestämda att få, får vi.

Många förändringar kanske inträffar detta år på den fysiska nivån, men på den andliga nivån förändras aldrig något. Det är möjligt att det blir en del konflikter här och var i världen. Det finns många politiska partier. Partier, partier och partier... Vad är då "partier"? Bara partyn för te. Lev enligt principen alla är ett. Endast det kan göra er lyckliga. Alla era sorger och bekymmer är endast tillfälliga. Till slut blir allt bra. Era svårigheter har till syfte att slutligen göra er lyckliga. *Njutning är intervallet mellan två plågor.* Det finns både gott och ont i världen. Att möta både ont och gott med jämnmod är människans främsta plikt. Det mänskliga sinnet påverkas av den föda hon intar, vad hon gör och vilka vanor hon har. Sinnet är som en galen apa. Inte en normal apa, utan en "galen apa". Vi är dock människor och därför bör vårt sinne vara fyllt av vänlighet, men vi håller på att göra om det till ett apsinne.

En människa bör alltid uppträda som en människa. Även om någon gör oss illa ska vi inte bry oss om det. Vi bör se till att vi själva inte gör någon illa. Detta är mitt budskap. Denna kropp är 82 år gammal. Under alla dessa år har jag aldrig skadat någon, varit orättvis eller orsakat någon svårigheter. Jag har aldrig talat osanning. Jag talar alltid sanning och aldrig osanning. Att ljuga är mycket plågsamt. Vi bör därför alltid bara tala sanning. Med all säkerhet blir då segern vår. Vi bör alltid följa sanningens väg och behandla alla kärleksfullt. Ni säger kanske att det är svårt men egentligen är det lätt. Att älska andra är lätt, men att hata dem är mycket svårt.

När människan följer kärlekens väg kommer det att bli enhet och jämlikhet i världen. Enhet och jämlikhet leder oss till det gudomliga. Om

ni önskar uppnå gudomlighet måste ni alltså utveckla enhet, och för att göra detta bör människor ge upp sin trångsynthet. (Svami visar upp sin näsduk). Detta är en näsduk. Den består av många trådar. Om ni tar bort trådarna återstår till slut ingen näsduk alls! Tyget består av trådar, och de i sin tur görs av bomull. Utan bomull blir det inga trådar och utan trådar ingen näsduk. På motsvarande sätt kan människan inte existera utan mänsklighet och mänskliga värden. De mänskliga värdena kommer gradvis transformera människan till det gudomliga. En gudomlig person har gudomlig kraft. I själva verket äger ni alla gudomlig kraft. Det finns inte en enda människa som saknar denna kraft, men ingen tänker på det därför att människans sinne alltid är upptaget av det världsliga livet. Människan borde istället koncentrera sig på sin inneboende gudomlighet.

Många människor frågar mig: "Svami! Hur kan vi uppnå enhet?" I själva verket är enhet mänsklighetens egentliga natur. Om ni fokuserar på skillnader mellan människor kan ni inte förverkliga er gudomlighet. Tänk att ni och andra är ett. Ni säger: "Den och den är min far, den och den är min mor, den och den är min syster." Dessa relationer finns bara på kroppens nivå. I själva verket är ingen din far, mor eller syster. Det är bara genom giftermål som man- hustrurelationer har uppstått. Före giftermålet vem är då man och vem är hustru? Alla dessa relationer har ni själva skapat. I själva verket finns det inga relationer. Så länge dessa relationer existerar bör man dock respektera dem och leva enligt dem. Skada aldrig någon. Misshandla eller slå aldrig er hustru. Om hon begår ett misstag kan du säga "Du har gjort fel". Att trakassera, att bruka fysiskt våld mot sin hustru är onda handlingar. Om ni alla lever i enhet och kontemplerar över Gud vinner ni renhet. Då kommer Svami helt säkert att ge er darshan just där ni befinner er. Jag tillhör alla (stor applåd). Ni är alla Mina. Jag gör ingen åtskillnad på individer. Det är ett stort misstag att göra åtskillnader. Ur världslig synvinkel kan man säga "det här är mitt och det där är ditt". Det bör dock inte finnas någon skillnad i vårt hjärta.

Förtjäna ett gott rykte som Sai-studenter

Kära studenter!

Ni har kommit hit med stor kärlek till Svami. Fyll era hjärtan med kärlek. Tala alltid sanning under alla omständigheter. Ni kanske möter vissa svårigheter när ni gör det. Acceptera det som sker men håll er till sanningen även om det kan kosta er livet. Endast då kommer ni att lyckas med era förehavanden. Här är ett litet exempel. Det här hände i Bangalore. En tjuv stal en guldkedja från en kvinna. Det var en tvåradig kedja. Polisen fick fast tjuven, visade guldkedjan för kvinnan och frågade henne: "Frun, är den här er? Hon svarade: "Ja, den är min." Sedan gjorde polisen något som han inte borde göra. Polisen frågade henne: "Hur många länkar var det på halskedjan?" Hon svarade: "Jag räknade aldrig hur många länkar det var på kedjan fastän jag bar den runt halsen." Sedan frågade hon polisen om han kunde säga hur många skäggstrån han hade i sitt skägg. Han kunde inte svara på det. Då sa hon: "Du rakar av dig skägget varje dag och du vet inte hur många skäggstrån det är. På samma sätt vet jag inte hur många länkar det är i min halskedja fastän jag har den på mig varje dag." Hon stod modigt upp för sanningen och polisen var tvungen att ge henne kedjan tillbaka.

Var därför aldrig rädda att tala sanning. Var istället beredda att strida för sanningen. Sanningen står fast och ger er framgång. *Endast sanningen* segrar. Tala därför alltid sanning. Ni bör aldrig fuska vid tentamen. Om någon lärare frågar er säg till honom: "Jag har inte skrivit av. Jag har skrivit det som kom från mitt hjärta." Om ni håller er till sanningen på det här sättet får ni säkert bra betyg. Om ni inte håller er till sanningen får ni dåliga betyg. Därför ska ni alltid hålla er till sanningens och kärlekens väg. Sanning är kärlek och kärlek är sanning. Om ni skyddar sanning (satya) och kärlek (prema) som era ögonstenar kommer ni att lyckas med allting i livet. Det är ingen mening med att upprepa ordet hängivenhet, hängivenhet, hängivenhet (bhakti, bhakti, bhakti). Det är tom retorik. Ni kanske är mycket intelligenta och har mycket kunskap,

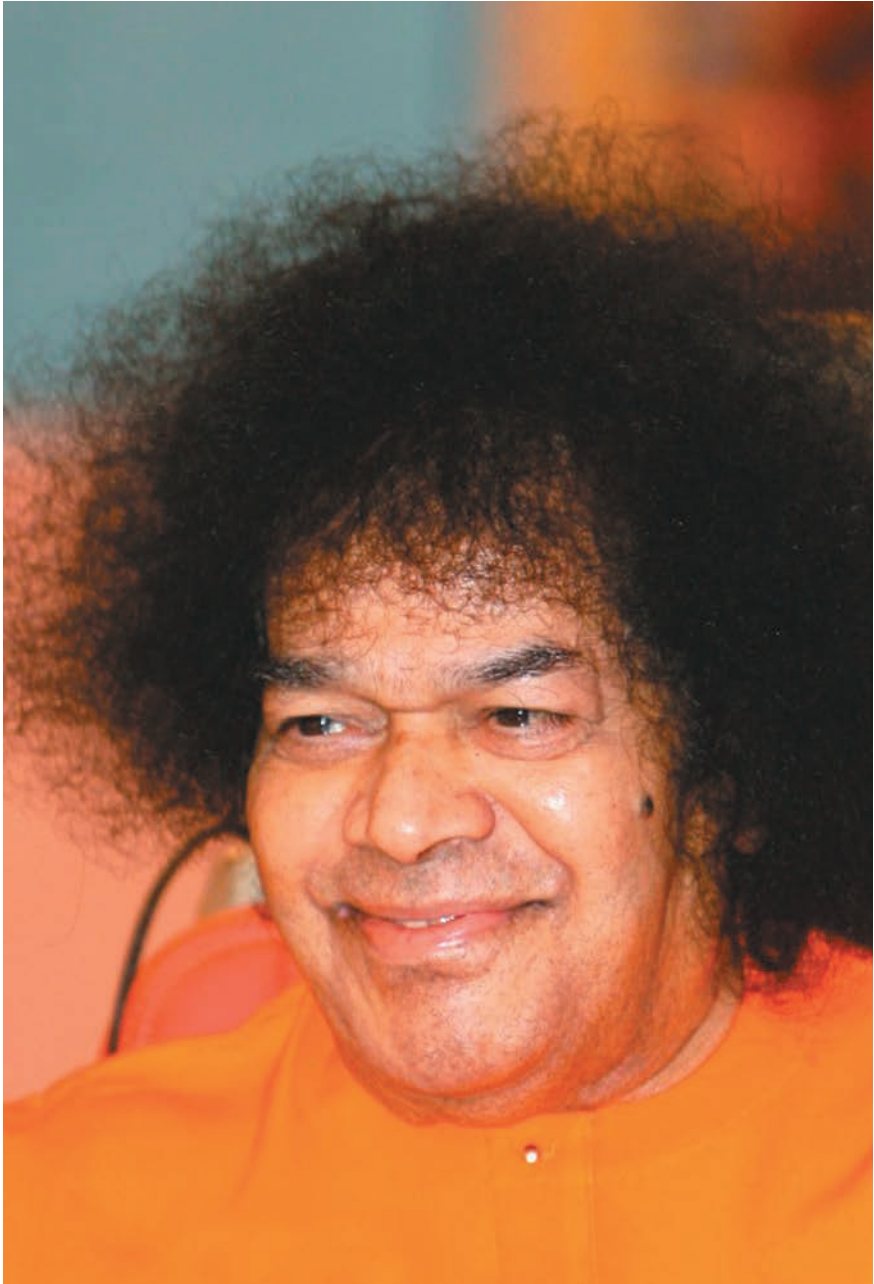
men om ni inte har urskillningsförmåga är all er intelligens och kunskap ingenting värda. Därför är urskillningsförmåga ytterst nödvändig. Innan ni sätter igång med något tänk då noga efter om det är rätt eller fel. Om ni är övertygade om att det är rätt kan ni kämpa för det in i det sista.

Världen av i dag är full av svårigheter och bekymmer. Vart man än ser från minsta hotell till domstol pågår ändlösa konflikter. Människor i vår tid är fyllda av egoism och självupptagenhet. Så länge det finns egoism och självupptagenhet finns nederlag och misslyckande. Som studenter vid Sri Sathya Sai College bör ni leva ett föredömligt liv och nå framgång i alla era förhållanden. Om människor lovordar er som studenter vid Sri Sathya Sai College, blir jag mycket lycklig (stor applåd). Det finns inget annat än detta som ni kan ge mig. Om ni får gott rykte blir jag mycket lycklig. Det finns inget högre jag kan önska mig av er. Förtjäna ett gott namn för er egen skull, inte för min skull. Bangaru, ni mina kära, värda guld! Bete er i enlighet med detta. Var ni än befinner er glöm inte att kontempera över Guds namn. Ni kan kontempera över vilket gudsnamn som helst, såsom Rama, Krishna, Govinda, Narayana, Madhusudana, Trivikrama osv. Fastän namnen skiljer sig är Gud endast en. Han är *det kosmiska väsendet med tusentals huvuden, ögon och fötter*. Ha alltid Gud i ert hjärta och håll er till sanningen. Bevara kärlek och sanning i ert hjärta.

(Bhagavan sjöng lovsången "*Hari Bhajana Bina...*" och fortsatte sedan sitt tal). Man kan uppleva stor sällhet genom att sjunga lovsånger (bhajans). Den glädje som följer med sjungandet av lovsånger kan inte uppnås på något annat sätt. Det är därför viktigt att sjunga lovsånger. Strunta i om någon hör er lovsång eller ej. Koncentrera er på glädjen av att sjunga. Bry er inte om ifall det inte finns någon som kan sjunga med i er lovsång. Ni kan sjunga själva. Var lyckliga.

(Baba vände sig till de tidigare studenterna). När planerar ni att återvända hem? Vart ni än beger er är Svamis nåd med er i överflöd. Jag kommer att dela ut välsignad föda (prasad) till er alla i morgon. Må ni alla lyckligt återvända hem.

Ur: *Sanathana Sarathi*, februari 2008 s.52-58.

Förstå meningen med akhanda-lovsång

Sathya Sai Babas tal i Prasanthi Nilayam, 13 november 2007

Vi bör förstå vad akhanda-lovsång innebär. Lovsång kan vara av två slag: khanda-lovsång och akhanda-lovsång. Att kontempera över Gud när vi stiger upp på morgonen och sjunga lovsång vissa begränsade tider under dagen är bara khanda-lovsång. Akhanda-lovsång är dock något annat. *Kontempera över Gud överallt, alltid, under alla omständigheter.* Det vill säga, akhanda-lovsång innebär att oupphörligt, alltid, morgon och kväll, i alla tre tillstånden – vakenhet, dröm och djupsömn – kontempera över Gud.

Akhanda-lovsång har en oerhörd andlig betydelse

Se på klockan. Där finns tre visare: en för sekunder, en för minuter och en för timmar. Sekundvisaren är längst, minutvisaren är kortare än sekundvisaren, medan timvisaren är kortast av dem alla tre. När sekundvisaren passerat sextio streck flyttar sig minutvisaren ett streck. På liknande sätt flyttar sig timvisaren ett streck när minutvisaren passerat sextio. Vilken av de tre är viktigast? Det är timvisaren, eftersom en timme är mycket längre än en minut och en sekund. Om man sjunger lovsång endast på morgonen och kvällen och ägnar resten av dagen åt mat och sömn kan detta jämföras med sekundvisarens obetydliga aktivitet medan ständig kontemperation över Gud kan liknas vid timvisaren, som är viktigast. Alla Guds namn är kraftfulla. För att ständigt ha tillgång till denna kraft och dra nytta av den bör vi sjunga akhanda-lovsång.

Vid ett tillfälle sökte Narada upp Herren Narayana och bönföll honom om att förklara varför Ramas namn var så kraftfullt. "Narada! Titta, det sitter en papegoja i trädet. Gå och be den sjunga Ramas namn en gång," sade Narayana. Narada lydde Hans uppmaning, gick till papegojan och bad den sjunga Ramas namn. I samma ögonblick som den hörde Ramas gudomliga namn föll den ner död från trädet. Narada återvände till Narayana och sade: "Herre! När jag i enlighet med Din uppmaning bad papegojan sjunga Ramas namn drog den sitt sista andedrag. "Då sade Narayana: "O, Narada! Bekymra dig inte över papegojans död. Just nu har en ko fött en kalv. Gå och be kalven sjunga Ramas namn." Narada var rädd att kalven skulle gå samma öde till mötes som kalven, men han lydde Narayanas uppmaning och bad kalven sjunga Ramas gudomliga namn. Så snart den nyfödda kalven hörde Ramas namn föll den också ned död.

När Narada berättade detta för Narayana sa denne åt honom att uppsöka det palats där en kung välsignats med en son och be prinsen sjunga Ramas gudomliga namn. Narada var mycket rädd, men Narayana stod fast vid att Narada skulle följa Hans uppmaning. Narada uppsökte palatset och bad den nyfödde prinsen sjunga Ramas namn en gång. Prinsen hälsade den vise Narada och berättade att bara genom att en gång lyssna till Ramas namn förvandlades han från en papegoja till en kalv, och från en kalv till en människa och prins. Han uttryckte sin tacksamhet mot den vise Narada för att denne gjort honom förtrogen med Ramas namn. Det gudomliga namnet förlämnar alltså födsel som människa, vilket anses som en sällsynt gåva.

Sjung det gudomliga namnet med tro och kärlek

Människan är gudomlighet förkroppsligad. När ni ser bilder av Gud lägger ni märke till att de alltid har mänsklig form. *Gud har mänsklig gestalt.* Det gudomliga namnet är grunden till födelsen som människa. Till och med fåglar och andra djur kan uppnå födelse som människa genom att bara

en enda gång lyssna till det gudomliga namnet, men hur kommer det sig att ingen transformation äger rum hos människan, även om hon gång på gång sjunger det gudomliga namnet? Det beror på att människan i vår tid sjunger Guds namn mekaniskt, utan kärlek i sitt hjärta. Somliga sjunger lovsång med ett oroligt sinne. De tittar sig ständigt omkring. Deras sinne är upptaget av att bedöma om försångaren sjunger rent och i rätt tonart. Ingen transformation kan ske hos sådana personer ens om de sjunger det gudomliga namnet många gånger. *Uppnå beständig förening med Gud.* Till och med om vi bara en enda gång med total koncentration kontemplerar över Gud kan detta leda till en djup förändring inom oss. När en person sjunger lovsång ägnar sig de andra sångarna hela tiden åt att bestämma vilken lovsång de sedan ska sjunga. Eftersom vi sjunger Guds namn utan att fokusera vårt sinne på Gud kan vi inte uppnå någon transformation. På vilket sätt vi än sjunger det gudomliga namnet vinner vi dock en viss renhet. Denna renhet kan inte andra se. Bara personen själv kan uppleva detta eftersom förändringen sker inom honom. Därför bör människan ständigt sjunga Guds namn så att det inpräglas i hennes hjärta. Ni må utföra alla era uppgifter, men vad ni än gör och vad ni än säger bör ni alltid ha känslan att det är Guds verk. Då helgas ert liv. I hemmet lagar kvinnor maten. De blandar salt, baljväxter och kryddor i vissa proportioner för att laga till olika maträtter. När de gör allt detta som ett offer till Gud blir maten de lagat helgad. Om de däremot lagat maten med känslan att de gör det för familjemedlemmarna blir den inte helgad. Vilket arbete ni än må utföra bör ni därför betrakta som utfört av Gud.

Gud finns i subtil form i varje atom och varje cell. Ni bör sjunga "Ram, Ram, Ram" vid varje steg ni tar. Då för er varje steg närmare Gud. Om ni utan att inse denna sanning säger: "Jag gick hela vägen, jag har gått så många kilometer", blir det bara en fysisk aktivitet, inte en andlig. Allt ni säger och allt ni gör bör genomsyras av gudomliga känslor. Om ni med en sådan helgad känsla sjunger det gudomliga namnet morgon och kväll är detta tillräckligt. Det kan vara vilket gudsnamn som helst. Till och med om ni endast en gång sjunger det helhjärtat kan detta ge er stor andlig

behållning. Dess betydelse kan jämföras med timvisarens. Om ni däremot sjunger det gudomliga namnet med ett oroligt sinne får detta lika liten betydelse och lika litet värde som sekundvisaren tillmäts.

Bekymra er inte om vad andra säger. Ni bör ständigt sjunga det gudomliga namnet från djupet av ert hjärta. Mycket få i vår tid gör dock detta. De kommer ständigt med ursäkter såsom "jag har ont i halsen, jag är väldigt förkyld, så jag kan inte sjunga det gudomliga namnet." Även om ni är förkylda eller hostar kan ni sjunga inom er. Sjungandet av Guds namn skänker er alla slags krafter. Guds namn är ytterst heligt och att sjunga det kan till och med återuppväcka döda. Savitri drabbades av stor sorg när hon förlorade sin man. Med kraften i sin bön kunde hon väcka sin man Sathyavan till liv igen. Endast i Bharat (Indien) finner man sådana kvinnor som kan väcka sina döda män till liv igen. Fastän Guds kraft genomtränger allt manifesterar den sig i högre grad i det heliga landet Bharat. En person med rent sinne kommer att lyckas i alla sina strävanden var han än befinner sig. Be till Gud med rent sinne så kommer Han att beskydda er. När ni ber med rent sinne gynnas ni i hög grad. Mira bad på samma sätt: "Svami! Jag har dykt djupt ner i havet och funnit den dyrbara juvel som Ditt gudomliga namn är. Jag ber Dig att Du ser till att den inte glider ur mina händer och faller tillbaka i havet." Då vi nu fötts till denna värld låt oss göra vårt liv värdefullt genom att ständigt sjunga till det gudomliga namnets ära.

Glöm aldrig ert gudomliga ursprung

I Gita säger Krishna: "*Den eviga atman (Gud) i alla varelser är en del av Mig.*" Ni är alla en del av Min gudomlighet. Därför bör ni leva ert liv på samma sätt som Jag gör. Er kärlek bör vara lika helig som Min. Först då kan ni uppnå renhet. Allting i denna värld är reaktion, återspeglning och genljud. I evighet har ni varit en del av Mig. Ni får aldrig glömma detta. Om ni inpräglar denna sanning i ert hjärta är det tillräckligt för att förläna

er samma merit som studiet av hela Bhagavadgita skulle ge er. Denna sanning utgör det centrala budskapet i Bhagavadgita.

Alla människor följer vissa principer för rätt handlande (dharma). Varifrån har denna dharma kommit? Den har sin grund i helgade känslor. Dessa har sitt ursprung i tro. Där det finns tro finns rätt handlande (dharma). Tro är sanning. Sanning är Gud. Tro är Gud. *Kärlek är Gud. Lev i kärlek.* När vi lever i sanning, tro och kärlek kan vi åstadkomma vad som helst i denna värld. Ni må ställas inför hur många svårigheter och prövningar som helst, men inget av detta bör kunna oroa er. Er tro och kärlek bör förbli orubbade. Svårigheter kommer och går som vågor, men er tro bör vara opåverkad såsom havets vatten. Era tankar är som moln som kommer och går. De är inte bestående. Ni bör stå fast vid er tro. När ni utvecklar mer och mer kärlek finns det inget i denna värld ni inte kan uppnå. Ni kan genomföra vad som helst. Ni kan förvandla jord till himmel och himmel till jord. Ingen kraft är större än kärlekens kraft.

En del människor lägger inte tillräcklig vikt vid sjungandet av Guds namn. Detta är ett stort misstag. Inte alla kan inse dess värde, utan bara de som upplevt det. Förväxla inte en sten med en diamant bara för att den glimmar. En diamant skiljer sig från en sten. Vad är en verklig diamant? "Sinnets död" (eng. die-mind) är den verkliga diamanten. Sjung Guds namn så finner ni den. När ni väl funnit den måste ni förvara den tryggt och säkert. Ni må möta otaliga prövningar, svårigheter och bedrävelser, men oroa er inte för dem. De kommer och går likt moln som driver omkring i vinden. De tillhör inte ert sanna Själv, som är evigt och oföränderligt.

Utför alla världsliga uppgifter med gudomliga känslor

Överge inte det oföränderliga och eviga Själv för att jaga efter det flyktiga och övergående. Tyvärr lever dagens människor sitt liv engagerade i allt som är flyktigt och övergående och vilseledd. Jaga därför inte

efter de flyktiga tingen. Håll i stället fast vid de gudomliga lotusfötterna och lämna dem aldrig. Då kommer Gud att följa er vart ni än beger er. Om ni däremot håller er till de övergående och flyktiga tingen kommer ert sinne också att bli oroligt och ombytligt. Låt Guds heliga namn få en bestående plats i ert hjärta. Då välsignas ni, och ert liv blir värdefullt. Detta är verklig hängivenhet som ger kraft och befrielse.

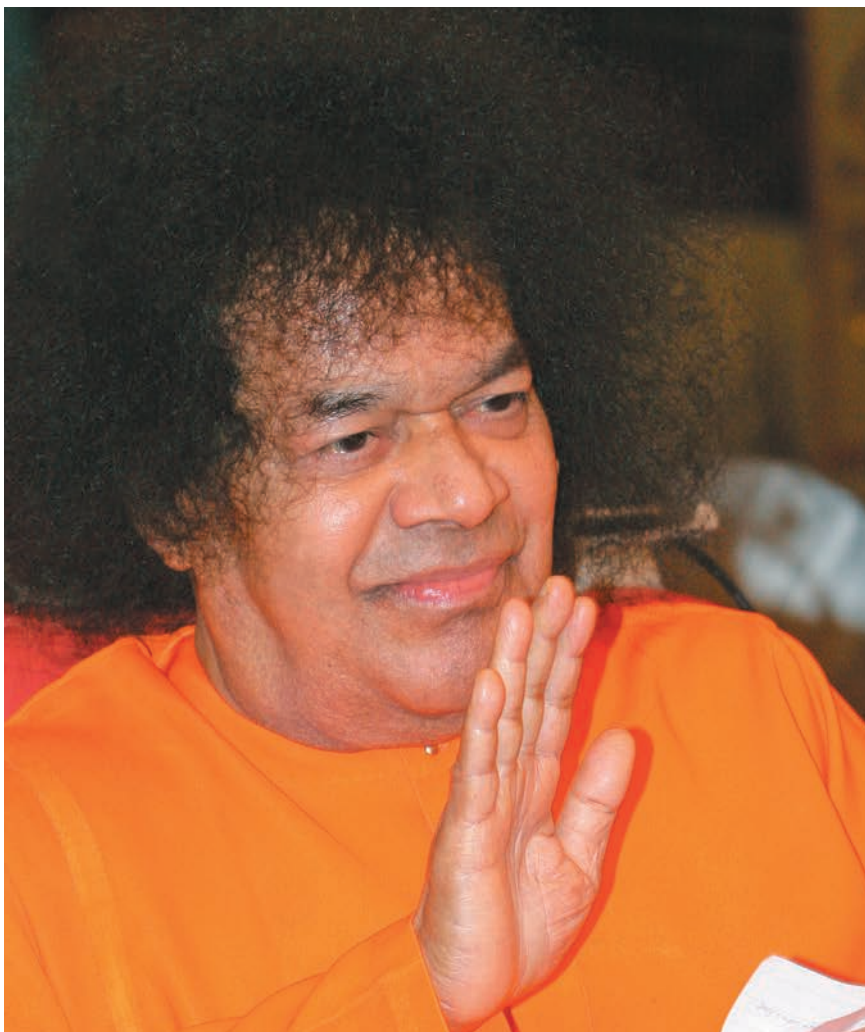
Det är med detta syfte som akhanda-lovsång i tjugofyra timmar genomförs en gång om året. Akhanda-lovsång innebär att sjunga Guds namn oavbrutet i tjugofyra timmar, men om ni under denna tid allt emellanåt kommer och går innebär det endast khanda-lovsång, för lovsången avbryts med jämna mellanrum. Det blir svårt att bibehålla kontinuitet. Vi bör vinnlägga oss om att inget avbrott sker i lovsången. Om ni önskar gå hem kan ni göra det, men där bör ni fortsätta upprepa Guds namn. På samma sätt bör ni fortsätta med detta inom er när ni äter. Gud ber er inte avstå från något. Gud säger: "Gör det ni ska men kontempera ständigt över Mig". Därför säger Krishna i Bhagavadgita: "*Kom ihåg Mig när du strider.*" Han sade till Arjuna: "Strid medan du kontemplerar över Mig. Då försiggår inte någon strid utan bara upprepande av Mitt namn. Du utför din plikt att strida. De som är ämnade att dö kommer att dö. De som ämnats att leva kommer att överleva." Krig betyder inte att skjuta pilar och döda varandra. Det ligger inget storslaget i detta.

Utför alla era uppgifter med ett leende. Le alltid. Se aldrig grinig ut. Det är inte till någon nytta. *Lycka är förening med Gud.* Det är verklig gudomlighet. Ni kanske har en del bekymmer, men förstör inte ert liv genom att tänka "O, jag har så många bekymmer, både det och det." Somliga plågas av oro inför äktenskap. Betrakta allt ni möter i livet som Guds gåva. Om ni utvecklar sådana känslor uppnår ni den högsta sällheten.

Alla som någonstans sjunger något av Guds namn uppnår ett helgat liv. De blir fria från synd. Bekymra er inte alltför mycket om tonart och takt. Det finns bara en tonart, och det är hjärtats tonart, som lyder "soham, soham", jag är det (Gud). Glöm den aldrig. Anpassa ert liv efter den. När detta skett tillförsäkras ni framgång i alla era förehavanden.

Det är er stora lycka att ni ges alla dessa tillfällen till upprepande av Guds namn. Här anordnas lovsång varje dag, både morgon och kväll. Det är mycket gynnsamt för er. Försumma inte dessa tillfällen. Om ni utnyttjar dem på rätt sätt blir ert liv värdefullt. Det är därför vi anordnar akhanda-lovsång då och då.

Ur: *Sanathana Sarathi*, december 2007, s.402-408.

Intervju från Radio Sai Global Harmony med Isaac Tigrett

Betydelsen av tre nollor för människans utveckling

Sai Ram och välkommen till vår studio. Jag är säker på att ni har mycket att berätta, men det är bäst att börja på det vanliga sättet genom att jag ber er berätta lite om er själv, och naturligtvis kommer vi då in på hur ni kom till Svami.

Ja, jag växte upp i södern i Tennessee, U.S.A. Mina förfäder var skotska präster. De blev företagare, bankdirektörer och järnvägsbyggare i Amerika. Min uppväxt var mycket, mycket svår. Jag bodde vid "Tigrett Place" och gick första skolåren i Isaac Burton Tigrett Junior High School i Jackson, en liten stad på landsorten i Tennessee. Familjen var mycket inflytelserik, så de vuxna låtsades avguda mig! Barnen hatade detta och brukade trakassera eller slå mig varje dag efter skolan! Det var en mycket ovanlig uppväxt.

Svami har låtit mig erfara vad Han kallar de tre nollorna – de tre ting som upptar oss människor mest, och som hindrar vår utveckling. Det första är familjebindningar, ty dessa familjeband är ett av de största hindren för att utvecklas. Det andra är bundenhet vid materiella ting. För många människor är deras materiella ägodelar deras identitet i livet. De samlar på sig dem och använder dem som falsk tröst och som en fast punkt i livet, men de hindrar deras utveckling. Det tredje, och det som jag hade störst problem med, är bundenhet vid anseende. Det var något jag var mycket medveten om ända från det jag var barn, på grund av vår familjs anseende, rikedom och makt. Vi bekymrar oss alla för vad andra tänker om oss. Vi måste därför uppnå befrielse från bundenhet till familj, materiell egendom och anseende om vi ska kunna utvecklas, vilket är syftet med vår existens.

*Tyckte ni inte det var lite ovanligt, eftersom barn inte tänker på sådant?
Detta är högst andliga problem!*

Jo, och det är ytterligare något som ledde mig till Svami. En dag när jag satt i kyrkan började en predikant hävda att alla hinduer i världen skulle komma att brinna i helvetet för all evighet, och det gällde också muslimer och judar, för detta hade Jesus sagt! Något i mitt huvud sa: "Han har inte sagt detta!" Hur kan de påstå något sådant? Detta ögonblick blev som ett uppvaknande för mig! Här började min andliga resa, för det jag upplevde var något som rörde andlighet, inte dogmatiska religioner som människor skapat och påtvingar folk! Jag antar jag behövde den erfarenheten när jag var mycket ung. Jag måste ta avstånd från detta, men jag hade inget annat att hålla fast vid.

När jag var tretton år chockades jag när min elvaårige bror dog i mina armar. Mina föräldrar skildes. När min far flyttade till England följde jag med honom dit. På grund av omständigheter som Svami i sin nåd lät mig uppleva, kunde jag skaffa mig de pengar som behövdes för att komma i gång med ett av mina företag där.

I England arbetade jag i en käxfabrik som degpojke och sparade 600 pund på ett och ett halvt år. Jag ville köpa en bil för dessa pengar för att ge som gåva till min mor. Efter mycket prutande köpte jag en 1954 års Silverdawn för 600 pund. Jag lastade den på en båt med destination New York City. När jag körde av från båten kom en man fram till mig och sa: "Är detta en 1954 års Silverdawn?" Jag sa: "Ja, det är det." Han sa: "Jag ger er 30000 dollar för den där bilen!" Jag tänkte på min mor och allt det hårda arbete som krävts för att skaffa bilen. Sedan sa jag: "Den är er!"

Jag återvände till England och köpte fem bilar till! Jag ordnade plats åt dem på båten till New York City, satte in en annons i New York Times, och de såldes till och med innan de nådde fram! Månaden därpå återvände jag och köpte arton bilar. Jag hade upptäckt en affärnisch på marknaden. Ingen visste att det rådde sådan skillnad i prissättning mellan England

och U.S.A. Denna nisch varade bara i nio månader innan den upphörde. Jag var först. Jag var så lycklig! På min sista resa förde jag över tjugofem bilar! Plötsligt, på bara nio månader, hade jag tjänat 500 000 dollar! Jag var arton år då! Svamis nåd!

Gav ni aldrig er mor någon gåva?

Jo då! Jag gav henne i fortsättningen en ny Cadillac varje år – det tyckte hon om!

Detta var det fantastiska sextioalet – en revolutionerande tid. En freds- och kärleksrörelse spreds över hela världen. Den drog till sig ungdomen. Vi skapade vår egen musik, vår egen poesi, våra egna kläder, våra egna poeter och våra egna hjältar. Jag använde pengarna till att öppna "Hard Rock Cafe" i London.

Jag hade ingen aning om vad jag höll på med. Svami var med mig hela tiden. Cafét öppnade till slut 14 juni 1971. Jag var bara tjugotvå år. Kvällen vi öppnade satt Beatles på den ena sidan av rummet och Rolling Stones på den andra. Där borta satt Eric Clapton med Led Zeppelin. Alla musikrevolutionens hjältar kom dit dag efter dag, kväll efter kväll, år efter år. Cafét blev symbol för en musikalisk revolution.

Det gick ungefär två år. Jag hade en konstant känsla av att någon kallade på mig. En röst i mitt huvud återkom ständigt: "Jag väntar på dig! Jag väntar på dig!" Jag visste inte vad det innebar. Jag drogs till Österlandet. Jag åkte över till Indien och tog ungefär sex månaders ledighet från cafét för att söka efter den mästare som kallade på mig.

Vilket år var det?

Det var 1974. Efter att ha sökt i nio månader efter denne mästare gav jag upp. Jag umgicks vid den tiden med en familj i Delhi som berättade för mig om en gåtfull, okänd guru utanför Bangalore. Senare befann jag mig på ett hotell och åt frukost i Aurangabad när rösten åter kallade på

mig: "Jag väntar på dig." Jag tittade upp och såg en bild av Sai Baba.

Jag flög ner till Bangalore och for till hans college i Whitefield där jag hörde att han bodde. Jag brukade jämt bära svarta kläder – stora solglasögon, långt hår! Jag åkte till Whitefield där en grupp samlats en söndag. Det måste ha varit två hundra personer. På den tiden var det många. Jag höll mig i bakgrunden lutad mot en mur – med mina solglasögon och mitt huvudband. Det fanns träd och en liten gångväg på den tiden. Svami kom ut och gick tvärs genom folksamlingen och rakt emot mig. Han sa: "Du har kommit till slut! Jag har väntat på dig! Vi är gamla vänner! Vi har mycket arbete att utföra! Vänta här!" Han gjorde vibhuti till mig och gick sin väg. Efter detta talade han inte med mig på femton år! Jag kom från England tre eller fyra gånger per år – jag brukade stanna i två veckor, ibland en månad – närhelst jag kunde ta ledigt från caféet, men han tittade aldrig ens på mig. Jag är så tacksam nu när jag vet varför han uppträdde så.

Jag skulle vilja gå tillbaka till första gången han sa åt er: "Jag väntar på dig." Vad betydde detta för er?

Jag visste omedelbart att Han var min guru!

Det visste ni!

Naturligtvis visste jag det! Ni förstår, rösten i mitt huvud sa ständigt: "Jag väntar på dig! Jag väntar på dig!" Och när jag träffade Honom, sa Han: "Jag har väntat på dig! Du har kommit till slut!" Jag visste i mitt inre att det var Han! Jag hade funnit Honom till slut!

Och Han lät er vänta i femton år!

Ja, det stämmer – femton år! Och så här i efterhand när jag tänker på erfarenheten av Sai Baba eller vistelsen hos mästaren – hur man nu vill

uttrycka det – har detta varit helt perfekt. Efter de första besöken kände jag nämligen inte längre något behov av en intervju. Han såg inte ens åt mitt håll på femton år! Under denna jobbiga tid i Puttaparathi, när det var mycket varmt, samlades ungefär tjugo personer på manssidan och tjugo på kvinnornas sida. De fick alla tre eller fyra intervjuer – alla utom jag! Så i stället för att upptas av Hans form och hoppas på Hans uppmärksamhet var allt jag kunde göra att läsa Hans böcker! I femton år läste jag därför allt Han skrev. Det gjorde mig bekant med den formlöse Sai Baba.

Var ni här eller hemma i London?

Jag reste runt i hela världen, så jag brukade ta med så många böcker jag kunde få tag i. De kunde vara skrivna av Kasturi, Gokak och Hislop. Jag brukade få tidningen "Sanathana Sarathi" varje månad. Den var min "Sai-post" varje månad. Det var en fantastisk resa. I femton år studerade jag det formlösa och lärde känna den dynamiska värld jag var på väg att träda in i. I Hard Rock Café tryckte jag upp Hans tänkespråk, t.ex. "Älska alla, tjäna alla", "Hjälp alltid, skada aldrig" på miljoner t-shirts, mössor, knappar, märken osv.

Svami pratade bara med er vid ett enda tillfälle. Ändå fortsatte ni besöka Honom gång på gång, och ni var Hans hängivne. Ni måste väl ändå ha känt er nedslagen ibland. Hur kunde ni behålla er tro under dessa omständigheter?

Upplevelsen av en avatar är den mest sublimes av alla upplevelser. Den är dynamisk och kan upplevas smärtsam ibland. Det är helt och hållet Hans kärlek till oss och Hans vilja som får oss att förstå att vi också är formlösa och gudomliga. Jag glömmer aldrig första intervjun Han gav mig i sitt intervjurum efter femton år.

Var det här eller i Whitefield?

Det var här i Prasanthi Nilayam. Han kallade in en grupp personer. Jag var naturligtvis chockad när jag närmade mig Hans form för första gången. Han bjöd mig sitta vid Hans fötter, tittade rakt in i mina ögon och frågade lugnt: "Var finns Gud?" Jag tittade förskräckt på Honom och svarade: "Gud finns i mitt hjärta." Han sa bryskt: "Nej!" Det gjorde mig vettskrämd för det var första gången på femton år jag hörde Hans röst, och jag hade svarat fel på frågan. Han tittade kärleksfullt på mig och förklarade: "Tänk på en fisk som simmar i vattnet. Vattnet finns ovanför, runt om, under och inne i fisken." Han fortsatte: "Gud finns ovanför, runt omkring dig, under och inne i dig. Du är som en fisk som simmar genom Gud!" Jag insåg då att Gud finns överallt. Han är elektronen i varje atom, precis som jag anat. Det var nu klart men ännu i denna dag svårt att komma ihåg i varje ögonblick.

I många år tvivlade jag på att caféet var det rätta att ägna sig åt och sökte någon form av bekräftelse från Honom om det var det rätta som jag höll på med. Han såg på mig och ställde en andra fråga: "Hur kommer man till Gud?" Jag var så förskräckt över att ha besvarat den första frågan fel, så jag sa ingenting. Han riktade sig då till alla andra personer och frågade: "Hur kommer man till Gud? Hur kommer man till Gud? Hur kommer man till Gud?" Ingen svarade. Han såg då på mig med det där underbara leendet och sa: "Hur kommer man till Gud? Älska alla, tjäna alla!" Då försvann alla mina tvivel, och jag visste att jag gjort det rätta.

Han tog sedan med mig in till sitt privata intervjurum och frågade: "Några frågor?" Jag sa: "Varför fick jag vänta i femton år på att få träffa Dig?" Han svarade: "Stort ego!" Jag sa: "Då fattar jag! Jag förstår!" Åh, det är så fantastiskt! Sedan sa Han: "Har du några andra frågor?" Jag sa: "Ja, jag har en mycket allvarlig fråga. Varför föddes jag i en familj där det fanns så mycket kärlekslöshet, våld, död, destruktivitet och rädsla? Varför föddes jag i en sådan familj?" Jag hade burit på denna börda av skuld och fasa ända sedan jag var barn, och jag var övertygad om att jag drabbats av en förbannelse. Han bara såg på mig som min kärleksfulla mästare och sa: "För att göra ditt hjärta mjukt." Jag insåg då att det

jag trodde var en förbannelse faktiskt var en välsignelse – en fullkomlig välsignelse! All skuld och fasa från mitt förflutna som följt mig släppte för all framtid sitt grepp om mig i detta intervjurum och jag har aldrig tänkt på det sedan dess.

Detta ger mig anledning att ställa en fråga. Under dessa ungefär femton år som förflöt från det tillfälle Han sa: "Jag har väntat på dig" till det tillfälle då Han kallade er till intervju, måste ni väl ha haft någon form av ovanliga upplevelser när ni kände närvaron av Hans beskyddande arm och Hans kärlek...Minns ni något av detta?

Det finns många händelser, men låt mig berätta en. Jag befann mig i Los Angeles på en stor fest, och på den tiden använde jag droger – alla slags droger. Klockan var tre på morgonen, och jag var kraftigt drogpåverkad och började köra mot kusten där jag hade ett hus i Malibu. Jag körde en Porsche Targa sportbil med taket nedfällt och utan säkerhetsbälte. Jag nådde fram till änden av Malibudalen och somnade medan jag körde i en hastighet av 110 km/tim. Bilen brakade rakt igenom ett järnräcke. Jag vaknade till när bilen for genom luften ner i en 90 meter djup ravin.

När bilen började rulla runt kände jag ett tryck över mina axlar. Jag tittade till höger och där satt Sai Baba intill mig med sin arm runt mig! Bilen rullade runt ett dussintal gånger. Framsidan förstördes, vindrutan plattades till, dörrarna var borta. Till och med metallbågen i mitt ryggstöd kröktes under mina axlar. Bilen landade upprätt på marken. Varför den inte exploderade kommer jag aldrig få veta. Jag klev ur denna skrothög, och det fanns inte en skråma på mig - inte ens ett blåmärke. Han hade skapat ett kraftfält runt mig och räddat mitt liv. Jag har aldrig hyst något tvivel i mitt sinne på detta. Det fanns inte en chans att någon kunde ha överlevt.

Vad hände sedan? Gick ni bara därifrån?

Jag bara gick därifrån! Jag skyndade mig till flygplatsen, fick plats på ett plan till Indien och skyndade mig till Puttaparthi för att tacka Honom. Han visade mig ingen som helst uppmärksamhet. Han såg inte ens på mig. Efter två månader återvände jag. Detta var 1975.

Nämnde Han någonsin något om denna och andra händelser?

Ja - två gånger! Femton år senare, när vi byggde sjukhuset, deltog en läkargrupp i Hans hus i Whitefield i ett av de många möten jag välsignades att närvara vid. Jag satt vid Hans fötter. Han påkallade alla närvarandes uppmärksamhet och sa: "Tigrett! Jag räddade ditt liv en gång, eller hur?" Jag svarade: "Ja, Svami, det gjorde du." Alla applåderade när Han lutade sig ner och viskade i mitt öra: "Och många andra gånger också." Vi skratade båda när Han blinkade åt mig och log det där gudomliga leendet.

Intervju utförd av Dr G Ventakataram

Ur: *Sanathana Sarathi*, oktober 2007 s 348-352.

"Var ödmjuka och kärleksfulla var ni än är, i vilket sällskap ni än befinner er. Kom håg Guds namn som står för Hans härlighet, Hans barmhärtighet och Hans kärlek. Då kommer alla egoistiska känslor att lämna er. Livet är som en fotbollsmatch. Ni är bollen och ni måste finna er i att bli kastad från den ena sidan till den andra. Hur länge måste ni stå ut med denna behandling? Tills luften helt gått ur bollen. Låt luften strömma ut så kommer ingen att sparka på er. Luften som fyller den är egot. När ni släppt egokänslan fylls ni av sällhet."

-Sathya Sai Baba

Dagens ord 19 november, 1991 *Vision of Sai II* s 91.

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen

Italien

Mother Sai House (se bild ovan) nära Milano i Italien är den största Sai-anläggningen utanför Indien och täcker en yta av ungefär 33 tunnland. Den är tänkt att användas till rekreation, terapi och sportaktiviteter för fysiskt handikappade. Den används också för nationella och europeiska Sai-konferenser, möten, retreats, seminarier, etc.

Från den 25 augusti till den 2 september 2007 hjälptes 16 Sai-hängivna volontärer åt för att ge 50 fysiskt handikappade en glädjefylld vecka i Vallaro Pombia. Veckan tillbringades i "Natura Docet" som är en byggnad med simbassäng, sporthall, duschar, sovrum och matsal, allt specialanpassat för handikappade. Utbildad personal och lärare i sportanläggningarna hjälpte till vid aktiviteterna. På förmiddagarna var deltagarna upptagna med kreativa aktiviteter, vars verk visades på en utställning sista dagen.

Under eftermiddagen fanns det aktiviteter som simning, bordtennisturneringar, schack, bågskytte och skattjakt. På kvällen organiserades aktiviteter såsom musik, dans, teater och framträdanden av en komiker. De fysiskt handikappade gästerna deltog i dessa aktiviteter med stor entusiasm. Hela veckan var som en fest med gudomlig kärlek och alla deltagarna kände den glädje och tillfredsställelse som ofta upplevs i Prasanthi Nilayam.

Ur: *Sanathana Sarathi*, december 2007.

Ryssland

Den 1-8 juli 2007 höll 184 Sai-hängivna från 14 länder (däribland Storbritannien och Tyskland) ett sjukvårdsläger i staden Lodeynoye Polye nära den historiska staden St. Petersburg. De utförde osjälviskt tjänande till 2970 patienter på sjukvårdsläget. Sjukvårdsgruppen besökte också fem närliggande byar för att hjälpa de behövande. Patienter med olika sjukdomar fick de bästa möjliga mediciner och råd med yttersta omsorg och kärlek. Tandvårdsgruppen utförde större tandingrepp. Förutom det medicinska arbetet renoverade Sai-hängivna ett närliggande hem för föräldralösa barn, en skola och ett barnhem. Nya toaletter byggdes i skolan och gamla möbler reparerades och målades. Klassrummen, korridoren och toaletter städades och skurades.

De frivilliga arbetarna på sjukvårdsläget och alla hängivna välsignades av ett av Sai Babas mirakler och en tragedi förhindrades. Ryska hängivna reste omkring 1600 km i bussar och minibussar för att ta emot sjukvårdslägets team. En natt när de körde hörde en av passagerarna i en minibuss en stark inre röst som uppmanade henne att recitera Sai Gayatri-mantrat. I samma ögonblick sladdade bussen på den vattendränkta vägen och rullade runt tre gånger medan den hängivna reciterade Sai-Gayatri. Med Sai Babas välsignelse hade inte en enda av de åtta passagerarna en repa eller ett blåmärke. Många deltagare på läget, ryska Sai-hängivna och patienter, grät av glädje och tacksamhet för den Guds nåd de mottagit och den kärlek de kunde ge till varandra.

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2008.

Jämvtikt

Thiruvalluvar är ett mycket känt namn i Tamilsk litteratur. Thiruvalluvars skrifter uppskattades av både lärda och lekmän. Thiruvalluvar praktiserade och undervisade i andligt tänkande och hur man handlar etiskt. Han var vävare till yrket. Hans liv visar att man kan leva som familjefar utan att det skapar något hinder på den andliga vägen.

En dag gick Thiruvalluvar till marknaden för att sälja en sari som han hade vävt. I staden bodde en son till en rik man. Han var mycket egoistisk och högmodig. Han fann nöje i att förödmjuka äldre och göra narr av dem. Han låtsades att han skulle köpa sarin av Thiruvalluvar och började prata med honom. Den unge mannen hade egentligen ingen avsikt att köpa sarin. Han hade hört talas om Thiruvalluvars ryktbarhet och ville nu förödmjuka honom. Följande samtal ägde rum mellan de två: "Min Herre, vad kostar denna sari?" frågade sonen till den rike mannen. Thiruvalluvar svarade: "Min käre vän! Priset på denna sari är fyra rupier." (Det var priset på den tiden. Det skulle motsvara 200 rupier i dagens penningvärde). Den unge mannen tog sarin i sina händer och rev den i två lika stora delar. "Vad är priset på den här?" sa han och visade upp ena halvan. Helt oberörd av den unge mannens skamlösa handling sa Thiruvalluvar: "Du har delat den i två delar. Priset för halva blir därför två rupier." Den unge mannen rev åter sönder de båda halvorna så att det nu blev fyra delar. Därefter frågade han fräckt Thiruvalluvar: "Vad blir priset per del nu?" Thiruvalluvar svarade lugnt: "En rupie."

Den unge mannen blev överraskad när Thiruvalluvar inte visade det minsta tecken på ilska fastän han hade rivit sönder hans nya sari och förolämpat honom genom att tala till honom på ett ohövligt sätt. Han insåg nu att Thiruvalluvar var en man med stor visdom och bugade sig inför honom och sa: "Min Herre jag har gjort ett stort misstag. Var snäll och förlåt mig." Därefter gav han honom full betalning för sarin.

Krishna säger i Bhagavadgita: "Den som är likadan mot vän och fiende,

som är likadan i ära och vanära, som förblir oberörd av hetta och kyla, som är likadan i såväl välbehag som smärta och andra motsatta upplevelser och som är fri från bindningar är mig kär.”

Thiruvalluvar var ett föredöme för omvärlden genom sin tillämpning av Bhagavadgitas budskap.

Ur: *Sanathana Sarathi*, november 2007.

Satsang

“Två papegojor satt i ett träd. De var faktiskt tvillingar för att vara mer exakt. En jägare fångade in dem och sålde dem. Den ena såldes till en primitiv och hårdhärtad slaktare. Den andra blev såld till en vis man som hade ett asram där han lärde ut vedaskrifterna. Efter ett par år fann jägaren till sin förvåning att en av fåglarna svor mycket fräckt, medan den andra reciterade gudomliga verser i en mjuk, musikalisk ton som fångslade åhörarna. Omgivningens påverkan är således stark. Se därför till att du söker dig till och umgås med goda människor (satsang).”

-

-Sathya Sai Baba

Sathya Sai Speaks, vol.I vol. s 15.

Osjälviskt tjänande, seva

“Osjälviskt tjänande är den oegennyttiga kärlekens doftande blomma. Den utförs inte för att tillfredsställa den tjänande eller den på vars begäran tjänande utförs. Människan bör betrakta osjälviskt tjänande som ändamålet för vilket hon blivit född. Denna känsla ska genomströmma hennes nervsystem och blodomlopp och genomtränga varje cell i hennes kropp. Vilket arbete vi än utför bör vi utföra det som en offergåva till Gud för att glädja Honom. Vi bör tjäna andra för att rena våra hjärtan.”

-Sathya Sai Baba

Summer Shower in Brindavan, 1979 s 5-6.

Inbjudan till satsang på Åsa vandrarhem den 10-14 augusti 2008.

"Your life is my message"

Välkomna till "Kuggaviksgården/Åsa vandrarhem STF" ca 5 mil söder om Göteborg. Det är en före detta barnkoloni som ligger alldeles vid havet, med möjlighet till bad och meditation vid havet varje dag. På området finns fem olika hus varav några är typiskt svenska röda hus med vita knutar, och en stor öppen plats emellan dem. Totalt finns det plats för ca 108 personer. Trettio bäddar ligger ca 15 minuters promenad från de andra. De som anmäler sig först placeras i de röda husen.

Logi

Rummen är av olika storlek och några har våningssängar. I några rum finns toalett och dusch, andra har detta i korridoren. Enstaka rum är handikappsanpassade.

Ankomst

Ankomst söndag eftermiddag den 10 augusti efter kl. 15.00 och avfärd efter lunch torsdag den 14 augusti.

Färd sätt

Pendeltåg från Göteborg till Kungsbacka och buss ända fram till Kuggaviksgården.

Tema för satsangen är tjänande (seva) och huvudmottot *"Your life is my message"*. Vi kommer att ha en blandning av föredrag och workshops och

den som vill kan delta i en musikal. Alla kommer att delas in i matlag för att göra seva. Det kommer också att finnas möjlighet att utföra seva till moder jord genom att städa längs stranden och en väg tillsammans.

Kostnad

Den totala kostnaden per person för satsingen är 1800 kr. Barn under 12 år betalar 900 kr. Priset är detsamma oavsett om du stannar hela tiden eller bara en del av den. Fullt pris för deltagande i satsingen gäller även om du väljer att sova någon annanstans.

Preliminärt program

- **Musikalen "Unity"** skriven av **Jannike och Rupert** från Norge övas in för ett uppträdande på onsdag kväll. Rupert spelade några av sångerna på konferensen för nationella ordförande i Milano sept. 2007. Sångerna knyter an till Sai Babas budskap.
- **Dr Upadhayay** är läkare från Storbritannien och planerar de internationella sjukvårdslägren. Han har många personliga upplevelser med Sai Baba och delar sina erfarenheter med oss.
- **Maria Quoos** är nationell ordförande från Polen som har tagit initiativ till och organiserat de polska sjukvårdslägren på gränsen till Ryssland under många år. Det polska sjukvårdslägret kombineras med reparationsarbeten på skolor och andra gemensamma byggnader samt ssumv för barn i tre byar på gränsen till Ryssland. Maria skall också berätta om en retreat för kvinnor baserad på Babas föredrag som hon kan erbjuda oss inom Sai-organisationen.
- **Mr Rommel**, Indiens vice ambassadör och rådgivare i Sverige och Sai-hängiven sedan många år, delar med sig av sina erfarenheter som Seva dal i Prasanthi sedan 1971.
- **Tomas Bures**, f.d. ungdomskoordinator från Tjeckien berättar om sina upplevelser från Världsongdomskonferensen i Prasanthi juli 2007 där ca 6000 ungdomar deltog.

- **Sai Kiran**, student från Svamis universitet i Puttaparthi, delar med sig av sina upplevelser nära Svami.
- **Gesine Strohmeier**, sångerska från Tyskland som har gjort många egna CD kommer att ha lovsångsträning-workshops.
- Möjligen kommer **Omesh Rao**, en pensionerad ingenjör från Indien som gör seva som rådgivare på Sathya Sai-sjukhuset i Whitefield. Han besökte Stockholmscentret för några månader sedan och delade då med sig av många intressanta upplevelser.
- Workshop med **Heliga Danser** hålls av Anita Persson, från Sverige. Danserna inkluderas senare i ceremonin till Moder jord.
- **Seva till Moder Jord** genom att städa stranden och en väg. Dessutom gör vi en ceremoni med temat "Tacksamhet och healing till Moder Jord och de fem elementen".

Anmälan

Anmälan är bindande och bör skickas via centerordförande till A Persson senast 23 juni. Pengar betalas in till den Svenska Sathya Sai-organisationen, plusgiro: 6443871-6. Märk talongen: Anmälan till Åsa-satsangen.

Då vi måste betala för minst 70 bäddar hoppas vi på att det kommer så många att dessa blir fyllda.

Sprid informationen om satsangen till alla som ni tror kan vara intresserade.

Sathya Sai-organisationen i Sverige

Vi ser fram emot att träffa er på sommar-satsangen.

Ordförande

Tjäna utan förväntan

*"Följ kallelsen från det gudomliga
som stiger upp ur hjärtat på alla levande varelser.*

*Tjäna andra i en anda av tillbedjan
utan att förvänta något tillbaka.*

*Ta inte ens emot tacksamhet,
eftersom du har överlämnat alla dina handlingar
till den inneboende gudomligheten.*

*Detta kommer att rena dig
så att du blir i stånd
att höra Soham-ljudet
som din andning hela tiden upprepar.*

*Soham förändrar sig till Om
när åtskillnaden mellan
Han (Gud) och jag har lösts upp
i Självförverkligandets process (Samadhi)."*

-Sathya Sai Baba

Ur: Sanathana Sarathi, november 2007.

